

fremt køberen efter at have set varen i sælgerens katalog m. v. bestiller denne ved personlig henvendelse i sælgerens forretning.

Det er forudsat, at der ikke foreligger postordresalg i tilfælde, hvor medlemmer af en bogklub bestiller bøger hos denne på grundlag af katalog m. v. udsendt af bogklubben som led i aftalen om medlemskab.

I stk. 3 gøres der undtagelser fra fortrydelsesretten ved postordresalg.

Det kan også ved postordresalg tænkes, at varen skal fremstilles eller tilpasses efter køberens individuelle behov, selv om dette næppe er særlig praktisk. I nr. 1 undtages disse tilfælde, jfr. bemærkningerne til § 5, stk. 3, nr. 1.

Undtagelsen i nr. 2 for levnedsmidler og andre varer til forbrug i husholdningen foreslås af flere grunde. Behovet for fortrydelsesret er næppe stort ved varer af denne type, hvorfor pligten til at afgive skriftlig oplysning om fortrydelsesretten, jfr. § 13, let ville få karakter af en unødig formalitet. Endvidere ville køberen alligevel ofte være afskåret fra at gøre fortrydelsesretten gældende på grund af kravet om, at varen skal tilbagegives til sælgeren på dennes forretningssted i væsentlig samme stand og mængde. Ved at undtage disse varer opnår man endelig at holde de fleste tilfælde, hvor en handlende blot har reklameret med udbringning af varer inden for sit lokale område, uden for reglerne om fortrydelsesret.

Undtagelsen for levnedsmidler indebærer, at fortrydelsesretten ikke omfatter postordresalg af dybfrosne fødevarer.

„Andre varer til forbrug i husholdningen“ omfatter eksempelvis brændsel og fyringsolie, rengøringsmidler, affaldsposer, kaffefiltre, toilet-papir og papirservietter. Undtagelsen bygger på en sondring mellem varer, som *forbruges* i husholdningen, og varer, som *bruges* i husholdningen. Den sidstnævnte kategori af varer, f. eks. køkken- og haveredskaber, er ikke undtaget fra fortrydelsesretten. Undtagelsen omfatter kun husholdningsvarer, og tøj er derfor ikke undtaget, uanset om det måtte være bestemt til cøngangsbrug.

Til § 11.

§§ 11 og 12 indeholder bestemmelser om, hvorledes fortrydelsesretten gøres gældende ved postordresalg, og om aftalens afvikling i øvrigt. Som anført i bemærkningerne til stk. 1 bør det pålægges køberen at sørge for varens tilbagesendelse til sælgeren, når intet andet er aftalt. Det kan imidlertid tænkes, at postordrefirmaet har påtaget sig at afhente varen hos køberen, såfremt denne gør brug af

fortrydelsesretten. § 12 regulerer de sidstnævnte tilfælde, medens § 11 regulerer alle andre tilfælde.

Til stk. 1.

I overensstemmelse med den gældende praksis vedrørende køb på prøve foreslås det i stk. 1, at det påhviler køberen at træffe de fornødne foranstaltninger til varens tilbagetransport, såfremt han ønsker at bruge fortrydelsesretten. Dette er også lagt til grund i det finske forslag. En regel gående ud på, at køberen på samme måde som ved aftaler indgået uden for fast forretningssted blot skulle give sælgeren underretning og herefter stille varen til disposition for sælgeren på sin bopæl, ville kunne føre til misbrug og ville pålægge postordreforretningerne en betydelig byrde, som næppe kan anses for nødvendig til beskyttelse af forbrugernes interesser.

Det foreslås, at fristen for udøvelse af fortrydelsesretten ligesom ved aftaler indgået uden for fast forretningssted skal være en uge. Dette har man foretrukket frem for en frist på 10 dage som foreslået af Forbrugerkommissionen, jfr. bemærkningerne til § 6. Når henses til baggrunden for forslaget om fortrydelsesret ved postordresalg er det klart, at fristen ikke bør regnes fra aftalens indgåelse (køberens bestilling), men fra den dag, hvor køberen har fået varen i hænde. Senest ugedagen efter denne dag skal køberen have tilbagesendt eller, såfremt han selv bringer varen tilbage, tilbagegivet denne til sælgeren. Anvendes forsendelse, er det imidlertid tilstrækkeligt, at køberen inden fristens udløb har overgivet varen til en fragtfører, som har påtaget sig forsendelsen til sælgeren, smlg. § 6, stk. 3. Ved „fragtfører“ skal i overensstemmelse med købelovens § 10 forstås en selvstændig, dvs. af køberen uafhængig, transportvirksomhed, således at eksempelvis aflevering inden fristens udløb til post- eller jernbanebefordring eller til en fragtmænd er tilstrækkelig. Det er en betingelse, at selve varen er afsendt inden fristens udløb, og det er således ikke tilstrækkeligt, at køberen inden dette tidspunkt har givet sælgeren meddelelse om, at han ønsker at gøre brug af fortrydelsesretten, medmindre sælgeren i forbindelse hermed erklærer at være indforstået med en senere tilbagesendelse eller tilbagegivelse.

Den underretning om fortrydelsesretten, som sælgeren skal afgive i henhold til § 13, skal indeholde oplysning om, til hvilken adresse varen i givet fald skal tilbagesendes.

Fortrydelsesfristen løber fra den dag, hvor køberen har fået varen „i hænde“. Er varen fremsendt med post, og afleveres den til køberen på dennes bopæl, løber fristen fra dagen for afleveringen. Er køberen ikke hjemme ved udbringelsen, således at